

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจ้างเรือและบุริมสิทธิ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว มิให้นำมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗
แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ มาใช้บังคับแก่เรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปที่เดินด้วยเครื่องจักรกล
ไม่ว่าจะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และเป็นเรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเลตามกฎข้อบังคับการ
ตรวจเรือที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

สำนักงาน

“เรือที่อยู่ระหว่างการต่อ” หมายความว่า เรือที่อยู่ในระหว่างการต่อ ซึ่งเมื่อต่อ

เสร็จแล้วจะมีสภาพเป็นเรือตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“นายเรือ” หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑/ตอนที่ ๔ ก/หน้า ๑/๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เรือที่อยู่ระหว่างการต่อ” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการจ้างเรือและ
บุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

“คนประจำเรือ” หมายความว่า คนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

“ลูกเรือ” หมายความว่า คนประจำเรือนอกจากนายเรือ

“น้ำมัน” หมายความว่า น้ำมันดิบ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซลหนัก หรือน้ำมันหล่อลื่น ซึ่งเป็นน้ำมันแร่จำพวกไฮโดรคาร์บอนที่ไม่สลายตัวโดยง่าย และให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า นายทะเบียนเรือหรือผู้รักษาการแทนนายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือกำหนดการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจํานองเรือ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ห้ามมิให้จํานองเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ การกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ย่อมเป็นโมฆะ

มาตรา ๗ การจํานองเรือให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ใช้บังคับแก่การจํานองเรือตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ สัญญาจํานองเรือให้ระบุมูลหนี้และจำนวนหนี้ที่จํานองเรื่อนั้นไว้เป็นประกัน จำนวนหนี้ตามวรรคหนึ่ง จะระบุจำนวนเงินแน่นอนตรงตัวหรือจำนวนเงินขั้นสูงสุดที่ได้เอาเรื่อนั้นตราไว้เป็นประกันก็ได้ และจะเป็นเงินไทยหรือเงินต่างประเทศก็ได้

มาตรา ๙ จํานองเรือให้ครอบคลุมไปถึงเครื่องอุปกรณ์ประจำเรือ และสิ่งของอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีไว้ประจำเรือ ไม่ว่าสิ่งดังกล่าวจะได้มีอยู่แล้วในเวลาที่จดทะเบียนจํานองหรือมีขึ้นในภายหลังก็ตาม ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้จํานองกับผู้รับจํานองจะตกลงกันเป็นอย่างอื่นโดยระบุข้อตกลงนั้นไว้ในสัญญาจํานอง

มาตรา ๑๐ ถ้าเรือที่จำนองสูญหายหรือเสียหาย ให้จำนองครอบไปถึงสิทธิเรียกร้อง
ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการกระทำละเมิดที่เป็นเหตุให้เรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิ
จำนองเรือครอบไปถึง สูญหายหรือเสียหาย

(๒) ค่าเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือ
เสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึง ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๓) ค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือ
นั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึงอันเนื่องมาจากการใช้เรือนั้นทำการช่วยเหลือกู้ภัย

(๔) ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือ
นั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึง

เมื่อเกิดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบโดยพลัน
ห้ามมิให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องซึ่งได้รู้ถึงการจำนองชำระหนี้แก่เจ้าของเรือนั้น เว้น
แต่จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้เป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนอง และผู้รับจำนองไม่คัดค้านการชำระหนี้
เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว มิฉะนั้นลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบต่อ
ผู้รับจำนอง

ส่วนที่ ๒

การทำสัญญาและจดทะเบียนจำนองเรือ

มาตรา ๑๑ สัญญาจำนองเรือไทยต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตาม
หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ การจดทะเบียนจำนองเรือไทยให้จดทะเบียนที่ทำการนายทะเบียน
เรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยให้นายทะเบียนเรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจด
ทะเบียน และให้จดไว้ในสมุดทะเบียนและหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

ในกรณีที่เจ้าของเรือไทยประสงค์จะจดทะเบียนจำนองเรือของตนที่ทำการนาย
ทะเบียนเรืออื่น นอกจากที่ทำการนายทะเบียนเรือตามวรรคหนึ่ง หรือที่สถานเอกอัครราชทูตหรือ
สถานกงสุลไทย ให้นายทะเบียนเรืออื่นนั้นหรือเจ้าหน้าที่ประจำสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุล
ไทย แล้วแต่กรณี เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียน โดยหมายเหตุไว้ในใบทะเบียนแล้วส่งสำเนา
ให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยด่วน เมื่อได้รับสำเนาเช่นนั้นแล้วให้นาย
ทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือจดข้อความนั้นไว้ในสมุดทะเบียน

ให้นายทะเบียนเรือ และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนจำนองเรือตาม
พระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ประสงค์จะจดทะเบียนจำนองเรือไทยในขณะที่เรือลำนั้นไม่
อยู่ในประเทศไทย หรือไม่อยู่ในประเทศซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยที่จะ

ทำการจดทะเบียน เจ้าของเรืออาจขอให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยสำหรับนำไปกับเรือระหว่างเวลาที่นำไปทะเบียนเรือไทยมาจดทะเบียนตามมาตรา ๑๒

การออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามวรรคหนึ่ง ให้หมายเหตุไว้ในใบแทนดังกล่าวด้วยว่าใช้แทนใบทะเบียนเรือไทยในระหว่างการดำเนินการเพื่อจดทะเบียนจำนองเรือดังกล่าวเท่านั้น แต่ให้มีอายุใช้ได้ไม่เกินหกสิบวัน

ใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามมาตรานี้ให้มีผลเสมือนเป็นใบทะเบียนเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา ๑๔ บุคคลใดเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว จะขอตรวจดูทะเบียนจำนองเรือเดินทะเลและเอกสารเกี่ยวกับการจำนองที่นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรื่อนั้นก็ปรึกษาไว้หรือจะขอให้คัดสำเนาทะเบียนจำนองเรือเดินทะเลหรือเอกสารดังกล่าวพร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้องก็ได้

ส่วนที่ ๓

ผลของการจำนองและการบังคับจำนอง

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๒๔ ผู้รับจำนองทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากเรือที่จำนองก่อนเจ้าหนี้อื่นที่มีสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเจ้าหนี้อื่น ๆ ของเจ้าของเรื่อนั้น

มาตรา ๑๖ ผู้รับจำนองอาจฟ้องคดีต่อศาลขอให้บังคับจำนองได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ และผู้รับจำนองได้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้ให้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรที่กำหนดไว้ในคำบอกกล่าวนั้นแล้ว แต่ลูกหนี้มิได้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดนั้น

(๒) เมื่อเรือที่จำนองหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบคลุมไปถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดสูญหายหรือเสียหาย เป็นเหตุให้ไม่เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้ เว้นแต่เมื่อเหตุนั้นมีได้เป็นเพราะความผิดของผู้จำนอง และผู้จำนองได้เสนอจะจำนองเรือลำอื่นหรือทรัพย์สินอื่นแทนหรือเพิ่มเติมให้มีราคาเพียงพอ หรือเสนอจะรับซ่อมแซมแก้ไขความเสียหายนั้น หรือจัดหามาแทนซึ่งสิ่งที่สูญหายไปนั้น

(๓) ผู้จำนองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในสัญญาจำนอง ซึ่งตามสัญญาจำนองผู้รับจำนองอาจบังคับจำนองได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

มาตรา ๑๗ ในการฟ้องคดีบังคับจำนอง ผู้รับจำนองอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้

(๑) ผู้จำนองนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภายในเวลาที่ศาลกำหนด

(๒) ผู้รับจำนองนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภายในเวลาที่ศาลกำหนด หรือ

(๓) ยึดเรือที่จำนองออกขายทอดตลาด

ทั้งนี้ ศาลจะมีคำสั่งให้ดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ต่อเมื่อผู้รับจ้างแสดงให้เป็นที่พอใจต่อศาลว่าการดำเนินการโดยวิธีดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียมากกว่าการดำเนินการโดยวิธีตาม (๓)

มาตรา ๑๘ นอกจากการบังคับจ้างตามมาตรา ๑๗ แล้ว ผู้รับจ้างจะฟ้องคดีเรียกเอาเรือจ้างหลงตกก็ได้ ภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี
- (๒) ผู้จ้างไม่ได้แสดงให้เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาเรื่อนั้นมากกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจ้าง
- (๓) ไม่มีการจ้างรายอื่น และ
- (๔) ไม่มีเจ้าหนี้ซึ่งมีบุริมสิทธิทางทะเลร้องขอรับชำระหนี้ตามบุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา ๑๙ ถ้าเอาเรือที่จ้างออกขายหรือขายทอดตลาดแล้วได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจ้าง หรือถ้าเอาเรือจ้างหลุดและเรื่อนั้นมีราคาน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจ้าง เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดให้ถือเป็นหนี้สามัญซึ่งผู้รับจ้างอาจเรียกร้องจากลูกหนี้ได้ แต่ถ้าผู้จ้างไม่ได้เป็นลูกหนี้จะเรียกร้องจากผู้จ้างไม่ได้

มาตรา ๒๐ คำฟ้องเกี่ยวกับการจ้างเรือตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอต่อศาลดังต่อไปนี้คือ

- (๑) ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ทำการกักเรือไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ ให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ
- (๒) ในกรณีที่ไม่ได้มีการกักเรือตาม (๑) ให้เสนอต่อศาลแพ่ง

มาตรา ๒๑ สัญญาซึ่งเจ้าของเรือที่มีใช้เรือไทยเอาเรือของตนตราไว้แก่บุคคลอื่นเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ ให้ถือว่าเป็นการจ้างเรือที่อาจบังคับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) สัญญานั้นได้ทำขึ้นโดยมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแห่งประเทศที่เรื่อนั้นได้จดทะเบียนไว้
- (๒) ได้มีการจดทะเบียนสัญญาดังกล่าวไว้ในทะเบียนซึ่งอนุญาตให้บุคคลทั่วไปตรวจดูได้ ณ ที่ทำการของรัฐที่มีหน้าที่รับจดทะเบียนสัญญาเช่นนั้น และ
- (๓) เป็นกรณีที่โจทก์อาจเสนอคำฟ้องต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายว่าด้วยการกักเรือ หรือกฎหมายอื่น

ส่วนที่ ๔

การทำสัญญาและจดทะเบียนจ้างเรือที่อยู่ระหว่างการต่อ

๓ ส่วนที่ ๔ การทำสัญญาและจดทะเบียนจ้างเรือที่อยู่ระหว่างการต่อ มาตรา ๒๑/๑ ถึง มาตรา ๒๑/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑/๑^๔ เรือที่อยู่ระหว่างการต่อที่จะจำนองได้ต้องเป็นเรือที่เมื่อต่อเสร็จแล้วสามารถทำสัญญาและจดทะเบียนจำนองเรือตามส่วนที่ ๒ ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑/๒^๕ สัญญาจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
สัญญาจำนองตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลต่อไปเมื่อเรือได้ต่อเสร็จแล้วด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑/๓^๖ การจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อให้ครอบคลุมไปถึงสัมภาระเครื่องยนต์และอุปกรณ์ประจำเรือที่ได้นำมาประกอบหรือติดตั้งในเรือที่อยู่ระหว่างการต่อด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑/๔^๗ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการจำนองเรือในหมวดนี้ และอัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนจำนองเรือมาใช้ในการจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อโดยอนุโลม

หมวด ๒

บุริมสิทธิทางทะเล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ ผู้ใดมีสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับเรือลำหนึ่งลำใด และมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำนั้น

(๑) สิทธิเรียกร้องอันเกิดจากการทำงานในฐานะนายเรือ ลูกเรือหรือคนประจำเรือของเรือลำนั้น

(๒) สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บของบุคคลใด ๆ ที่เกิดจากการดำเนินงานของเรือลำนั้น

(๓) สิทธิเรียกร้องเอาค่าตอบแทนในการช่วยเหลือกู้ภัยเรือลำนั้น

(๔) สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดที่เกิดจากการดำเนินงานของเรือลำนั้น แต่ไม่รวมถึงสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการสูญหายหรือเสียหายของสินค้า และสิ่งของของผู้โดยสารที่อยู่ในเรือลำนั้น

สิทธิเรียกร้องตาม (๒) หรือ (๔) ที่เกิดจากมลพิษน้ำมัน วัตถุกำมันตรังสีกำมันตภาพรังสีและวัตถุนิวเคลียร์ ไม่ก่อให้เกิดบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๔ มาตรา ๒๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๕ มาตรา ๒๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๖ มาตรา ๒๑/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๗ มาตรา ๒๑/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติการจำนองเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๒๓ ให้เจ้าหน้าที่บุริมสิทธิทางทะเลที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้อันค้างชำระแก่ตนจากเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเล ก่อนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจะเป็นเจ้าของเรือหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๒๔ บุริมสิทธิทางทะเลตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียน และให้ได้ผลก่อนสิทธิจำนองตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มีบุริมสิทธิทางทะเลหลายรายแย้งกัน ให้บุริมสิทธิทางทะเลเหล่านั้นได้ผลก่อนหลังตามที่เรียงลำดับไว้ในมาตรา ๒๒ เว้นแต่บุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทน การช่วยเหลือกู้ภัยให้ได้ผลก่อนบุริมสิทธิทางทะเลอื่น ๆ เหนือเรือที่มีอยู่แล้วก่อนเริ่มปฏิบัติการช่วยเหลือกู้ภัยนั้น

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีบุริมสิทธิทางทะเลในลำดับเดียวกัน ให้บุคคลเหล่านั้นได้รับชำระหนี้ตามอัตราส่วนแห่งจำนวนเงินที่ตนเป็นเจ้าของ

ในกรณีที่บุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือกู้ภัยเกิดขึ้นหลายครั้ง ให้บุริมสิทธิทางทะเลที่เกิดขึ้นครั้งหลังสุดได้ผลก่อนตามลำดับ ทั้งนี้ ให้ถือว่าบุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือกู้ภัยได้เกิดขึ้นในวันที่ปฏิบัติการช่วยเหลือกู้ภัยได้เสร็จสิ้นลง

มาตรา ๒๕ ในการบังคับตามบุริมสิทธิทางทะเล ให้นำเงินที่ได้จากการขายเรือชำระค่าฤชาธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการกักหรือยึดและขายเรือ ค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเรือนับแต่เวลาที่ได้ออกหรือยึดเรือ นั้น ค่าใช้จ่ายในการส่งตัวคนประจำเรือกลับถิ่นฐาน และค่าใช้จ่ายในการจัดสรรเงินจำนวนดังกล่าว ตามลำดับเสียก่อน แล้วจึงจ่ายเงินส่วนที่เหลือให้แก่เจ้าหน้าที่บุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องซึ่งมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้นมีลักษณะตามมาตรา ๒๒ ให้ผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวมีบุริมสิทธิทางทะเลเช่นเดียวกับผู้โอน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำใดเกิดขึ้นแล้ว การทำนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์เรือลำนั้นให้แก่บุคคลใด ๆ ต่อไปไม่ทำให้บุริมสิทธิทางทะเลที่เกิดขึ้นแล้วนั้นระงับสิ้นไป เว้นแต่กรณีที่ได้รับโอนได้ดำเนินการแจ้งให้เจ้าหน้าที่บุริมสิทธิทางทะเลยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับโอนภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง แต่เจ้าหน้าที่บุริมสิทธิทางทะเลไม่ได้ยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับโอนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้บุริมสิทธิทางทะเลเป็นอันระงับสิ้นไป

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันและปิดประกาศไว้ ดังนี้

(๑) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือไทย ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นที่เมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ นั้นตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ นั้น กับที่กองทะเบียนเรือ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี*

(๒) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือต่างประเทศมาจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยอย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนที่จะจดทะเบียนหรือได้จดทะเบียนเรือนั้นเป็นเรือไทย กับที่กองทะเบียนเรือ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี*

มาตรา ๒๘ นอกจากกรณีตามมาตรา ๒๗ บุริมสิทธิทางทะเลจะบังคับไปเมื่อ

(๑) พันเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่บุริมสิทธิทางทะเลนั้นได้เกิดขึ้น

(๒) ได้ขายเรือไปตามคำสั่งศาล ในกรณีเช่นนี้ให้เงินที่ได้จากการขายเรือนั้นตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเลแทน

(๓) ผู้รับจำนองเอาเรือจำนองหลุด

(๔) มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดให้รับเรือนั้น

บทเฉพาะกาล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ บทบัญญัติมาตรา ๖ ไม่กระทบกระเทือนถึงการจำหน่ายเรือไทยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ การจำหน่ายเรือไทยที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการจำหน่ายตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการจ้างงานเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิเหนือเรือเดินทะเลได้นำบทบัญญัติว่าด้วยจ้างงานและบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ แต่โดยที่กิจการเรือเดินทะเลมีลักษณะเฉพาะที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนที่ไปมาในน่านน้ำของประเทศต่าง ๆ เกือบตลอดเวลา การนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับจึงไม่เหมาะสม จำเป็นต้องแยกการจ้างงานเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิพิเศษเหนือเรือเดินทะเลออกจากกฎหมายว่าด้วยเรือไทยซึ่งยังคงบังคับตามบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยสมควรให้มีกฎหมายสำหรับใช้บังคับกับการจ้างงานเรือเดินทะเลโดยตรง และกำหนดบุริมสิทธิทางทะเลขึ้นไว้โดยเฉพาะสำหรับเรือเดินทะเลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพาณิชย์นาวีของไทย และคุ้มครองบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับเรือเดินทะเลได้อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕^๕

มาตรา ๑๔ ในพระราชบัญญัติการจ้างงานเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้แก้ไขคำว่า “กรมเจ้าท่า” เป็น “กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชย์นาวี”

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่โดยมีภารกิจใหม่ ซึ่งได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นแล้ว และเนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่ โดยให้มีการแก้ไขบทบัญญัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่โอนไปด้วย ฉะนั้น เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามหลักการที่ปรากฏในพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับการโอนส่วนราชการ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมีความชัดเจนในการใช้กฎหมายโดยไม่ต้องไปค้นหาในกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ว่าตามกฎหมายใดได้มีการโอนภารกิจของส่วนราชการหรือผู้รับผิดชอบตามกฎหมายนั้นไปเป็นของหน่วยงานใดหรือผู้ใดแล้ว โดยแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายให้มีการเปลี่ยนชื่อส่วนราชการ รัฐมนตรีผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการให้ตรงกับการโอนอำนาจหน้าที่ และเพิ่มผู้แทนส่วนราชการในคณะกรรมการให้ตรงตามภารกิจที่มีการตัดโอนจากส่วนราชการเดิมมาเป็นของส่วนราชการใหม่รวมทั้งตัดส่วนราชการเดิมที่มีการยุบเลิกแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขให้ตรงตามพระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติการจ้างงานเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘^๕

^๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙/ตอนที่ ๑๐๒ ก/หน้า ๖๖/๘ ตุลาคม ๒๕๔๕
^๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒/ตอนที่ ๖๐ ก/หน้า ๑๐/๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

